

ГЛАВА 15.

- 1 И всичкы-тѣ мытари и грѣшници ся прибли-
2 жавахъ около него да го слушать. И роптаехъ
Фарисей-тѣ и книжници-тѣ и казувахъ: Тойзи
3 пріима грѣшници, и яде съ тѣхъ наедно. А той
4 имъ рече тѣзи притчѣ, и казуваше: Кой чело-
вѣкъ отъ васъ, ако бы ималъ сто овцы, и му
ся загуби една отъ тѣхъ, не оставя деветдесеть-
тѣ и деветъ въ пустыніѣ-тѣ, и не отива вслѣдъ
5 изгубенѣ-тѣ, доклѣ ѿѣ намѣри? И когато ѿѣ
намѣри, задига ѿѣ на плещы-тѣ си радостенъ;
6 И като си дойде у дома си, свыква пріатели-тѣ
си и съсѣды-тѣ си, и казува имъ: Радувайте ся
съ мене че си намѣрихъ изгубенѣ-тѣ овцѣ.
7 Казувамъ ви че такава радость быва на небе-то
за одного грѣшника който ся кае, а не за де-
ветдесеть и деветъ праведницы, които нѣмать
8 нуждѣ отъ покаяніе. Или коя жена, ако има
десеть драхмы и изгуби едиѣ драхмѣ, не запа-
ля свѣщъ, и не мете кѣщѣ-тѣ, и не търси при-
9 лѣжно доклѣ ѿѣ намѣри? И когато ѿѣ намѣри
свыква пріателкы-тѣ и съсѣдкы-тѣ си, и казу-
ва: Радувайте ся съ мене, защото намѣрихъ
10 драхмѣ-тѣ, коѣто бѣхъ изгубила. Така, ви ка-
зувамъ, быва радость прѣдъ ангелы-тѣ Божіи
за одного каѣщаго ся грѣшника.
11 Рече още: Нѣкой си человекъ имаше двама
12 сынове: И по младый-тѣ отъ тѣхъ рече на ба-
щѣ си: Отче, дай ми дѣлъ-тѣ който *ми* ся па-
да отъ имѣніе-то. И раздѣли имъ имотъ-тѣ *си*.
13 И слѣдъ малко дни, по младый-тѣ сынъ събра
си всичко-то, и отиде въ странѣ далечнѣ, и
тамъ распылѣ имѣніе-то си съ разблудно-то си
14 живѣяніе. И като иждиви всичко, станѣ го-
лѣмъ гладъ въ онѣзи странѣ, и той начинѣ да
15 е въ оскѣдность. И отиде та ся пристави едно-